

UWAGA, UWAGA :)

WIELKI SUKCES ODYSEUSZY. DWIE GRUPY DZIELNYCH I KREATYWNYCH UCZNIÓW PODJĘŁY TRUDNE WYZWANIE- UDZIAŁ W WIRTUALNYCH FINAŁACH ŚWIATOWYCH MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU KREATYWNOŚCI ODYSEJA UMYSŁU.

EFEKTEM STARAŃ JEST ZDOBYCIE PRZEZ OBIE DRUŻYNY (W PROBLEMIE DŁUGOTERMINOWYM BALSAM LIMBO I SWOJEJ KATEGORII WIEKOWEJ) PIERWSZYCH MIEJSC W EUROPIE ORAZ POLSCE. NA ŚWIECIE DRUŻYNA MŁODSZA ZAJĘŁA 6 LOKATĘ, STARSZA 15 LOKATĘ. W SUMIE W KONKURSIE WYSTARTOWAŁO 835 DRUŻYN Z CAŁEGO ŚWIATA.

Ale po kolei...

Odyseja umysłu jest programem twórczego rozwiązywania problemów dla uczniów (od szkoły podstawowej po studentów). Drużyny co roku wybierają jedno z proponowanych pięciu zadań i tworzą do niego rozwiązanie. To problem długoterminowy. Drużyny pracują zazwyczaj od października. W okolicach marca jest etap rejonowy, drużyny, które przejdą przez ten etap biorą udział w Finałach Ogólnopolskich. Dalsze zmagania to Festiwal Europejski bądź etap najwyższy- Międzynarodowe Finały Światowe Odysei Umysłu.

Uczniowie wykonują wszystko samodzielnie. Od każdego stroju, po scenografię oraz dodatkowe eksponaty. Wymaga to myślenia kreatywnego, ale i krytycznego, odpowiedzialności za drużynę oraz systematyczności. Praca włożona w tworzenie rozwiązania oscyluje często w granicach 800 godzin, co daje łącznie trzydzieści trzy doby ciągłej twórczości (nie wliczając w to przerw na posiłki oraz odpoczynek:). Zaangażowanie w odyseję umysłu nie jest możliwe bez konsekwencji i poświęconego czasu.

W zeszłym roku tworzyliśmy pracownię Leonarda da Vinci oraz jego dzieła (powstał między innymi obraz „Ostatnia wieczerza” namalowany przyprawami z całego świata, „ Muzyk” wyklejony z tysięcy milimetrowych kawałeczków kolorowych gazet, ale i łódź, prototyp

samolotu, pierwsza szczoteczka do zębów, czy pierwsza pralka)- zajęcie III i V miejsca w Finałach Ogólnopolskich dało nam szansę na uczestniczenie w Europejskim Festiwalu Kreatywności w Rosji, gdzie zdobyliśmy 2 miejsce w Europie. Trzy lata temu

budowaliśmy konstrukcję z drewna balsa, która przy wadze nie przekraczającej 15 gram miała unieść jak największy ciężar. Nasza konstrukcja uniosła blisko 300 kilogramów, dzięki czemu zdobyliśmy pierwsze miejsce w Polsce i wyjechaliśmy na Międzynarodowe Finały Światowe Odysei Umysłu do USA. Zajęliśmy wówczas 1 miejsce w Europie oraz 13 miejsce na świecie.

W tym roku również wybraliśmy problem, w którym budowana była konstrukcja z drewna balsa (wybrały go obie drużyny). Jest to problem o profilu konstrukcyjnym. Drużyna projektuje i konstruuje strukturę zbudowaną jedynie z drewna balsa i kleju. Konstrukcja jest testowana pod kątem utrzymania jak największego obciążenia sportowymi odważnikami – dopóki się nie złamie. Każdego roku problem stawia też dodatkowy, specyficzny wymóg, który odróżnia od siebie poszczególne wyzwania konstrukcyjne np. struktura powinna składać się i rozkładać. Tak też było w tym roku. Struktura miała przejść pod limbo- czyli poprzeczką ustawioną najniżej na wysokości 2,5 cm, a następnie złożyć się do pozycji, w której będzie obciążana. Było to wyzwanie, które wymagało od zespołu wielu godzin pracy, podpatrywania pomysłów konstruktorskich, burzy mózgów, która prowadziła do nowych, własnych rozwiązań, pracy metodą prób i błędów, obciążania struktury, sprawdzania miejsca, w którym struktura pękła, budowania na nowo- tworząc innowacyjne rozwiązania. Nad problemem pracowała drużyna młodsza (klasa IV i V sp.) oraz drużyna starsza (klasa VI i VII sp.). Oprócz konstrukcji z drewna balsa musieliśmy stworzyć oryginalne przedstawienie, w którym element tańca, a także dodatkowo stworzona postać z drewna miały być efektywnie wplecione w fabułę spektaklu. Młodsza drużyna wykreowała niesamowite tańce- które przedstawiały cztery pory roku. Między innymi usłyszeliśmy „Hallo”, „Wake me up”, „Still The One”. Drużyna starsza wprowadziła nas w klimat miłości, szaleństwa i radości tańcem przy piosence „I feel good” oraz w stylistykę soulową – przy akompaniamencie „Hit the Road Jack”. Tworząc postać z drewna balsa – młodsza drużyna dała życie jeżowi, który zamieszkał w leśnym domku. Było to ściśle związane z czterema porami roku. Z rąk starszej drużyny zrodził się smoczyca Krystyna, która pomogła mieszkańcom dżungli. By nie było łatwo, ale za to kreatywnie- drużyny musiały również wymyślić sposób na powiększenie jednego ze strojów. Tu również burza mózgów, korzystanie z wiedzy naukowej – ściśle połączone własną inwencją i kreowaniem „nowej rzeczywistości” wpłynęły na powstanie dwóch znakomitych pomysłów. Pierwszy kostium- pawiana Strawiana (w wersji angielskiej Big Mickey the baboon) zdawał się rosnąć przy pomocy zastosowanej iluzji optycznej. Kostium „zwiększał swoją objętość” wówczas, gdy nasz przystojny pawian przeglądał się w lustrze skonstruowanym z lustrzanej plexiglass. Zakrzywienie obrazu powodowało, że kostium powiększał się i tworzył w nim postać podobną gabarytami do Pudzianowskiego:)

Drużyna młodsza postanowiła, że powiększana będzie peruka pani jesieni. Odbyło się to przy

pomocy przyłożenia do peruki zaokrąglonego wazonu napełnionego wodą. Załamanie światła przechodzącego przez 2 ośrodki (powietrze i wodę) się zmienia i widzimy obraz powiększony. Kropla wody działa w tym przypadku jak soczewka. Tak więc drużyna w prosty sposób stworzyła szkło powiększające. I to jeszcze nie koniec. Przejściu pod limbo miał towarzyszyć charakterystyczny dźwięk. Młodsza drużyna oddała wiernie odgłos pioruna – korzystając z dużego kawałka blachy, starsza zaakcentowała ten moment śpiewem oraz grą na keyboardzie.

Pracowaliśmy od października 2019 roku, spotykając się w każdą sobotę oraz wtorek. Kiedy zbliżał się etap rejonowy: działaliśmy codziennie- łącznie z weekendami. Byliśmy gotowi na podjęcie wyzwania i udział w konkursie (dodatkowo należy dodać, że przedstawienie było oparte na wymyślonym przez drużynę, oryginalnym scenariuszu).

Jednak życie napisało również swój scenariusz - pandemia, która ogarnęła świat spowodowała, że wszystkie masowe imprezy zostały odwołane: w tym etap rejonowy dla trzech województw, a także etap ogólnopolski. Zdawaliśmy sobie sprawę z tego, jakie zagrożenie niesie z sobą Covid 19 - pozostawiliśmy wszystko, nad czym tak ciężko pracowaliśmy i musieliśmy przejść na etap edukacji zdalnej. Kwarantanna, izolacja, niemożność spotykania się, lęk, który był wszechobecny - nie sprzyjał dobremu nastrojowi, jednak staraliśmy się kontaktować i wzajemnie wspierać. I tak minęły 2 tygodnie.

Codziennie sprawdzane wiadomości – zarówno na polskiej stronie odysei umysłu, jak i na amerykańskiej odniosły pożądaną efekt :) Jest! Ze względu na pandemię coronawirusa Fundacja Odyssey of the Mind w USA ogłasza Virtual Word Finals 2020. Tak, to coś dla Nas!!!- przecież nawet w izolacji potrafimy z sobą współpracować.

3 kwietnia rozpoczęła się nasza przygoda. Nie mogliśmy nadal się spotykać, nie mogliśmy z sobą rozmawiać inaczej, jak przez komunikatory. Rozpoczęły się poszukiwania panelu konferencyjnego, który spełniłby wymagania wirtualnych finałów światowych odysei umysłu. A było ich naprawdę dużo. Wybraliśmy aplikację Zoom. Przeszliśmy przez etap nauki i umiejętności sprawnego poruszania się w niej. Nasza praca nad problemem długoterminowym - praca w zupełnie innej, bo wirtualnej rzeczywistości trwała półtora miesiąca. Ale po kolei:

1. w pierwszym kroku należało przetłumaczyć wymogi Wirtualnych Finałów. Okazało się, że drużyny, które z przyczyn związanych z pandemią nie mogły brać udziału w polskich etapach konkursu- mogą podjąć trud zaprezentowania przedstawienia w formie online.

2. Kolejny krok to spakowanie strojów oraz elementów scenografii (z zachowaniem wszelkich restrykcji związanych z ogłoszoną pandemią).

3. Podjęcie pracy nad przedstawieniem (tłumaczenie tekstu na język angielski- tak, by przekazać dowcip oraz rym, który był bardzo ciekawy w polskiej wersji scenariusza), próby, próby, próby...i jeszcze raz próby

4. Wysłanie konstrukcji z drewna balsa do USA

5. Wypełnienie - do 15 maja 2020 roku wszelkiej dokumentacji (w języku angielskim), która opisywała oba przedstawienia. Znalazły się tam: opis fabuły scenariusza, opis elementów stylu, opis elementów ocenianych w przedstawieniu, dodatkowa kopia scenariusza, formularz kosztów, formularz pomocy z zewnątrz, performance- wraz z opowieściami dzieci), prezentacje dotyczące przedstawienia...

6. Przejście przez kolejny etap konkursu- problemy spontaniczne

7. Oczekiwanie na finał, który odbył się 30 maja 2020 r.

Każdy z uczestników musiał przyzwycząić się do nowej rzeczywistości. Mieliśmy masę pracy w szkole, a mimo to spotykaliśmy się codziennie- po to, by tworzyć. To było prawdziwe wyzwanie, choć osadzone w świecie online. Każda drużyna spędziła około 50 godzin pracując nad przedstawieniem. Należy tu dodać, że uczestnicy nie widzieli się wzajemnie- ale na początku prób otrzymywali informacje, w którym miejscu stoi każda z 7 osób. Odyseusze zwracali się więc w swoją stronę tak- jakby spotykali się w realu. Zsynchronizowaliśmy również tańce. W starszej drużynie smoczyca Krystyna wydmuchiwała ze swych ust parę wodną – a wszystko to dzięki skomplikowanemu systemowi rurek akwarystycznych, kroplówek oraz strzykawek, a także perhydrolu połączonego z nadmanganianem potasu :) Nasze dwie konstrukcje z drewna balsa były obciążane specjalistyczną kruszarką. Obie zyskały uznanie na arenie międzynarodowej. Konstrukcja młodszej grupy obciążyła 375,5 kg, co jest jedną z najwyższych not w

dotychczasowej historii balsy w Polsce. Konstrukcja starszej drużyny zachwycała innowacyjnością i możliwością zmiany swojego wyglądu – od zupełnie płaskiej (przechodzącej pod poprzeczką zawieszoną na wysokości 2,5 cm) do budowli w postaci kwadratu- gotowej do obciążania.

Reasumując - udział w Wirtualnych Finałach Światowych Konkursu Kreatywności Odyseja Umysłu był wyzwaniem, który niósł za sobą przestrzeganie wielu zasad i przede wszystkim sprawdzianem dla nas. Utwierdziliśmy się w przekonaniu, że współpracując z sobą jesteśmy w stanie „przenieść góry”. Nasza współpraca, zaangażowanie, konsekwencja zaowocowały. Wirtualne Finały różniły się jedynie formą – w tym roku online. Trudność konkursu oraz ilość zaangażowanych w niego drużyn (łącznie 835 z całego świata) pozostały na tak samo wysokim poziomie, jaki zawsze prezentuje się na Finałach Międzynarodowych. Wspólnie zrealizowaliśmy marzenia. To działanie, determinacja, konsekwencja i twórcze zaangażowanie były w stanie pomóc w osiągnięciu upragnionego celu. Mimo niedogodności, które nagle pojawiły się na naszej drodze – podjęliśmy wyzwanie. Teraz można powiedzieć, że „żadna pandemia nie jest nam już obca :)”.

Dziękujemy obu wspomniałym drużynom:

1. Michał Mazurek	1. Mateusz Biland
2. Julia Żelazko	2. Patrycja Głogowska
3. Zofia Głydziak	3. Zofia Karczemska
4. Zofia Szosland	4. Klaudia Jacak
5. Tymon Pluta	5. Maksymilian Kubik
6. Antonina Ostrowska	6. Aleksander Kłeczek
7. Helena Naze	7. Karolina Smela

Pamiętać musimy również o młodych wolontariuszach- Zuzannie Kubik, Adamie Koziejowi, którzy chcąc w przyszłości uczestniczyć w Odysei Umysłu- byli stałymi uczestnikami spotkań, które odbywały się w szkole. Przyglądali się pracy, uczestniczyli w zadaniach spontanicznych :)

SZCZEGÓLNE PODZIĘKOWANIA KIERUJEMY W STRONĘ WYJĄTKOWEGO, WIELOLETNIEGO ODYSEUSZA- KTÓRY W TYM ROKU PEŁNIŁ FUNKCJĘ HONOROWEGO TRENERA I ZARAŻAŁ INNYCH SWOJĄ PASJĄ, A TAKŻE DZIELIŁ SIĘ WIADOMOŚCIAMI- KRZYSZTOFA SKORUPY oraz

PANA ROBERTA KŁECZKA – DOBREJ DUSZY ODYSEI- Z ZAWODU LEKARZA, A Z PASII INŻYNIERA, KTÓRY WSPIERAŁ DZIECI W TRUDNEJ PACY NAD TWORZENIEM KONSTRUKCJI Z DREWNA BALSZA. WYKŁADY PANA ROBERTA BYŁY CENNYM ŹRÓDŁEM INFORMACJI I NAUKI. DZIECI – ZARAŻONE PASJĄ BUDOWANIA PRZEKRACZAŁY GRANICE NIEMOŻLIWEGO...

DZIĘKUJEMY RÓWNIEŻ TOMASZOWI MADEJOWI ZA ZAANGAŻOWANIE I POMOC PRZY NAGŁOŚNIENIU W ŚWIECIE WIRTUALNYM :)

Trenerki:

Lidia Orzechowska

Anna Głogowska

Zapraszamy do galerii zdjęć, które znajdują się poniżej. Zobacz tam Państwo obie konstrukcje z drewna balsa, balsową Krystynę oraz jeża, stroje, tła...: 1. **Zdjęcia młodszej drużyny**

[zobacz](#)

||

2. Zdjęcia starszej drużyny

[zobacz](#)

Zapraszamy również do obejrzenia performance: **1. Performance młodszej drużyny:**

[zobacz](#)

||

2. Performance starszej drużyny

[zobacz](#)

Filmy z kruszenia balsy w USA: **1. Młodsza drużyna** [zobacz](#) || **2. Starsza drużyna**

[zobacz](#)

Wywiad z obiema grupami: [zobacz](#)

